

Câteva mii de kanji mai târziu

Dacă ar trebui să răspund pe scurt la întrebarea dacă specializarea Limba și literatura japoneză m-a ajutat în formarea mea profesională și umană, răspunsul ar fi simplu: da, enorm. De fapt, privind în urmă, îmi dau seama că alegerea acestei specializări nu mi-a influențat doar cariera, ci întreaga viață. Uneori, universitatea pe care o alegi nu îți oferă doar o diplomă; îți schimbă destinul.

Interesul meu pentru Japonia a început foarte devreme, în copilărie. Ca pentru mulți dintre colegii mei de generație, primul contact a fost prin anime. Au urmat muzica japoneză, filmele, iar apoi literatura. Literatura a fost cea care m-a convins definitiv că vreau să înțeleg această cultură dincolo de suprafață. Am citit cu aceeași fascinație atât Genji Monogatari și Makura no Sōshi, cât și romanele lui Haruki Murakami. Deși între ele se întind aproape o mie de ani de istorie și diferențele nu ar putea fi mai mari, le iubesc la fel de mult și astăzi. În paginile lor am descoperit o sensibilitate aparte, o atenție pentru detaliu și pentru frumusețea lucrurilor trecătoare care m-au marcat profund.

Nu este întâmplător că am ales să studiez Limba și literatura japoneză la Facultatea de Litere a UBB. La momentul respectiv era, pur și simplu, cea mai apropiată cale de visul pe care îl aveam de ani de zile: acela de a ajunge în Japonia. Ceea ce nu știam atunci era că studiile universitare aveau să transforme acest vis într-o realitate.

Una dintre cele mai frumoase amintiri din perioada facultății este prima mea călătorie în Japonia, posibilă datorită universității și profesorilor care ne-au oferit această oportunitate. Destinația a fost Matsuyama, în prefectura Ehime. Chiar și acum, după atâția ani petrecuți în Japonia, îmi amintesc acel drum ca pe un vis. După aproape douăzeci și patru de ore de zboruri și escale, totul părea ireal. Îmi amintesc yukata din hotel, primul yakisoba cumpărat de la un kombini și sentimentul copleșitor că mă aflu, în sfârșit, într-un loc pe care îl văzusem doar în cărți și pe ecran.

Matsuyama ocupă și astăzi un loc special în sufletul meu. Există o imagine care mi-a rămas vie: o după-amiază ploioasă și întunecată, în care am mers pe jos de la Dōgo Onsen spre templul Ishite, urmând o potecă prin munte. Era liniște, ploua mărunț, iar peisajul părea desprins dintr-un film. Dacă vreun student care citește aceste rânduri ajunge vreodată în Matsuyama, îi recomand să caute acest traseu. Nu cred că va fi dezamăgit.

Dincolo de experiențele de călătorie, facultatea m-a învățat ceva mai important: răbdarea și disciplina necesare pentru a înțelege o cultură diferită de a ta. Limba japoneză nu este un drum ușor. Există momente de frustrare, mii de caractere de memorat și suficiente subtilități gramaticale încât să îți pună răbdarea la încercare. Dar tocmai acest proces m-a ajutat să îmi dezvolt perseverența și capacitatea de a privi lumea din perspective diferite.

După absolvire, am cochetat o vreme cu mediul academic. Din păcate, sentimentul nu a fost reciproc. Am realizat relativ repede că adevărata mea chemare se află în lumea afacerilor. Cu toate acestea, dragostea pentru cultura japoneză nu a dispărut niciodată.

La scurt timp după terminarea facultății, am lansat propriul magazin online, specializat în haine inspirate de moda kawaii și de stilurile alternative din Harajuku. Mai există și astăzi, chiar dacă între timp este administrată în mare parte de alte persoane. Pentru mine a reprezentat o modalitate de a păstra o legătură directă cu Japonia și cu ceea ce mă fascinașe încă din adolescență.

Totuși, îmi doream să ajung și mai aproape de visul meu. În 2019 am aplicat pentru o bursă Monbukagakushō și am fost admisă la Universitatea Keio, unde am urmat un program de masterat în Media Design, desfășurat integral în limba japoneză. A fost una dintre cele mai mari provocări academice pe care le-am avut vreodată. Am absolvit în 2023 și, deși am mai încercat încă o dată să mă apropiu de lumea academică, am înțeles definitiv că drumul meu este altul.

În schimb, în Japonia am găsit ceva mult mai important: mi-am construit o viață. Aici mi-am cunoscut soțul, ne-am căsătorit și astăzi locuim în Tokyo.

În prezent activez în domenii foarte diferite. Principala mea activitate este legată de ceaiul japonez. Datorită popularității tot mai mari a ceaiului matcha la nivel internațional, numeroase ferme și fabrici de ceai din Japonia au nevoie de sprijin în relația cu clienții din străinătate, iar eu intermediez această legătură. În paralel, explorez și alte domenii, inclusiv imobiliarele și serviciile de suport pentru străinii care doresc să se stabilească în Japonia.

Privind în urmă, observ că toate aceste etape au un punct comun: limba japoneză. Fără anii petrecuți la Facultatea de Litere, fără profesorii care ne-au ghidat și fără baza construită acolo, niciuna dintre aceste oportunități nu ar fi existat.

Dacă mi-ar fi spus cineva în primul an de facultate că într-o zi voi locui în Tokyo, voi vorbi japoneza zilnic, voi absolvi un master la o universitate japoneză și îmi voi construi cariera ajutând companii japoneze să lucreze cu clienți din întreaga lume, probabil aș fi crezut că exagerează. Totuși, exact asta s-a întâmplat. Și de aceea îmi este greu să separ specializarea Limba și literatura japoneză de restul vieții mele. Pentru mine, ele au devenit, în timp, una și aceeași poveste.

Nicoleta Babuc-Hirabayashi